

Udskriftsdato: 14. december 2025

BEK nr 977 af 26/08/2015 (Historisk)

Bekendtgørelse om støtte til fordel for primærproduktion af jordbrugsprodukter omfattet af EU's statsstøttere regler og finansieret af jordbrugets promille- og produktionsafgiftsfonde m.v.

Ministerium: Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Journalnummer: Miljø- og Fødevaremin.,
NaturErhvervstyrelsen, j.nr. 15-0171-000016

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 526 af 02/05/2019

Bekendtgørelse om støtte til fordel for primærproduktion af jordbrugsprodukter omfattet af EU's statsstøtteregler og finansieret af jordbrugets promille- og produktionsafgiftsfonde m.v.¹⁾

I medfør af § 9, stk. 2, i lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om ordninger under Den Fælles Landbrugspolitik finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget m.v. (landbrugsstøtteloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 244 af 28. februar 2013, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 5, stk. 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 512 af 23. april 2015 om NaturErhvervstyrelsens opgaver og beføjelser:

Kapitel 1

Formål

§ 1 Bekendtgørelsen angiver de aktiviteter rettet imod små og mellemstore virksomheder, der er aktive inden for primær jordbrugsproduktion, som i medfør af EU's statsstøtteregler kan opnå støtte fra de i landbrugsstøttelovens § 6, stk. 1-3 nævnte fonde samt betingelserne for at opnå støtte. Reglerne om fondenes administration, budgetlægning og regnskabsaflæggelse samt reglerne om de direkte tilskudsmødtageres regnskabsaflæggelse findes i bekendtgørelse om administration og revision af promille- og produktionsafgiftsfondene m.v. indenfor jordbrugs- og fiskeriområdet.

Stk. 2. Ved små og mellemstore virksomheder forstås virksomheder, der opfylder definitionen i bilag I til forordning (EU) nr. 702/2014¹⁾.

Kapitel 2

Støtte til videnovertførsel og informationsaktioner samt rådgivning

§ 2. Efter artikel 21 i forordning (EU) nr. 702/2014 skal støtte til videnovertførsel og informationsaktioner tage sigte på erhvervsuddannelse og kompetenceudvikling, herunder uddannelseskurser, workshopper og coaching, demonstration og informationsaktioner. Støtte til demonstrationsaktiviteter kan omfatte relevante investeringsomkostninger.

Stk. 2. Støtten kan ydes til dækning af følgende støtteberettigede omkostninger:

- 1) Omkostninger ved tilrettelæggelse af uddannelses- og kompetenceudviklingsaktiviteter, herunder uddannelseskurser, workshops og coaching, demonstrationsaktiviteter eller informationsaktioner.
- 2) Omkostninger ved deltagernes rejse, indkvartering og forplejning.
- 3) For demonstrationsprojekters vedkommende i relation til investeringer:
 - a) omkostninger til opførelse, erhvervelse (herunder leasing) eller renovering af fast ejendom, idet køb af jord dog kun er støtteberettiget med op til 10 pct. af de samlede støtteberettigede omkostninger ved den pågældende foranstaltning,
 - b) udgifter til køb eller leje med købsforpligtelser af maskiner og udstyr op til aktivets markedsværdi,
 - c) generalomkostninger i forbindelse med de i litra a) og b) nævnte udgifter, f.eks. honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, honorarer for rådgivning om miljømæssig og økonomisk bæredygtighed, herunder gennemførighedsundersøgelser; udgifter til gennemførighedsundersøgelser forbliver støtteberettigede, selv om der i lyset af deres resultater ikke afholdes nogen af de i litra a) og b) nævnte udgifter og
 - d) køb eller udvikling af computersoftware og køb af patenter, licenser, ophavsrettigheder og varemærker.

Stk. 3. De i stk. 2, nr. 3, omhandlede omkostninger er kun støtteberettigede i det omfang, hvor de er afholdt til demonstrationsprojekter og kun i den periode, demonstrationsprojektet gennemføres. Kun

afskrivningsomkostningerne under demonstrationsprojektets varighed beregnet på grundlag af alment anerkendt regnskabspraksis er støtteberettigede.

Stk. 4. Støtte efter stk. 2, nr. 1, må ikke indebære direkte betalinger til støttemodtagerne, og skal udbetales til udbyderen af videnoverførsels- eller informationsforanstaltningen.

Stk. 5. De organisationer eller virksomheder, som leverer videnoverførsels- og informationstjenesterne, skal have den nødvendige kapacitet i form af kvalificeret og regelmæssigt uddannet personale til at udføre disse opgaver. De i stk. 1 omhandlede aktiviteter kan udføres af producentsammenslutninger eller andre organisationer, uanset deres størrelse.

Stk. 6. Støtten skal kunne opnås af alle de støtteberettigede virksomheder i det pågældende område, på grundlag af objektivt fastlagte betingelser. Når de i stk. 1 omhandlede aktiviteter tilvejebringes af producentgrupper eller sammenslutninger eller andre organisationer, må adgangen hertil ikke være betinget af medlemskab af den pågældende gruppe, sammenslutning eller organisation. Ikke-medlemmers eventuelle bidrag til den pågældende producentgruppes eller –sammenslutnings administrationsomkostninger skal være begrænset til udgifterne til tilvejebringelse af de i stk. 1 omhandlede aktiviteter.

Stk. 7. Støtteintensiteten må ikke overstige 100 pct. af de støtteberettigede omkostninger.

Stk. 8. For de i stk. 2, nr. 3, omhandlede demonstrationsprojekter må støttebeløbet ikke overstige 100.000 EUR over tre regnskabsår.

§ 3. Efter artikel 22 i forordning (EU) nr. 702/2014 skal støtten tage sigte på at hjælpe virksomheder, der er aktive inden for primær jordbrugsproduktion, med at anvende rådgivningstjenester til at forbedre deres virksomheds eller investerings økonomiske og miljømæssige resultater samt dens klimavenlighed og klimaresistens.

Stk. 2. Rådgivningen skal være knyttet til mindst ét af EU's prioriterede mål for udvikling af landdistrikterne som fastsat i artikel 5 i forordning (EU) nr. 1305/2013²⁾ og skal omfatte mindst ét af følgende elementer:

- 1) Forpligtelser som følge af de lovgivningsbestemte forvaltningskrav eller standarder for god landbrugs- og miljømæssig stand, der er fastsat i kapitel I i afsnit VI i forordning (EU) nr. 1306/2013³⁾.
- 2) Hvor det er relevant, landbrugsmetoder, der er til gavn for klimaet og miljøet, i henhold til afsnit III, kapitel 3, i forordning (EU) nr. 1307/2013⁴⁾ og bevarelsen af landbrugsområdet, jf. artikel 4, stk. 1, litra c) i nævnte forordning.
- 3) Foranstaltninger til modernisering, forbedring af konkurrenceevne, sektorintegration, innovation og markedsorientering samt fremme af iværksætterier.
- 4) De krav, medlemsstaten har fastsat til gennemførelse af artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF⁵⁾.
- 5) De krav, medlemsstaten har fastsat til gennemførelse af artikel 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009⁶⁾, især med hensyn til opfyldelse af de generelle principper for integreret bekæmpelse af skadegørere i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF⁷⁾.
- 6) Hvor det er relevant, standarder for sikkerhed på arbejdspladsen eller standarder for sikkerhed på bedriften.
- 7) Særlig rådgivning til landbrugere, der etablerer sig for første gang, herunder rådgivning om økonomisk og miljømæssig bæredygtighed.

Stk. 3. Rådgivningen kan også omfatte andre spørgsmål end de i stk. 2 nævnte, herunder især information om modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, biodiversitet og beskyttelse af vandområder som omhandlet i bilag 1 til forordning nr. 1307/2013 eller spørgsmål i forbindelse med bedriftens økonomiske og miljømæssige resultater, herunder aspekter vedrørende konkurrencedygtighed. Dette kan omfatte rådgivning om udvikling af korte forsyningskæder, økologisk landbrug og sundhedsaspekter i forbindelse med kvægbrug.

Stk. 4. Støtten må ikke omfatte direkte betalinger til støttemodtagerne. Støtten skal udbetales til rådgivningsyderen.

Stk. 5. De virksomheder eller organisationer, som udvælges til at yde rådgivning, skal have passende ressourcer i form af regelmæssigt uddannet og kvalificeret personale, rådgivningsmæssig erfaring og pålidelighed med hensyn til de områder, de rådgiver inden for. Rådgivningen kan ydes af producentsammenslutninger eller andre organisationer, uanset deres størrelse. Ved den rådgivning, de yder, skal rådgiverne respektere de forpligtelser til ikke at videregive fortrolig viden, der er omhandlet i artikel 13, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1306/2013.

Stk. 6. Støtten skal kunne opnås af alle de støtteberettigede virksomheder i det pågældende område, på grundlag af objektivt fastlagte betingelser. Når konsulenttjenesten ydes af producentgrupper eller –sammenslutninger eller andre organisationer, må adgangen hertil ikke være betinget af medlemskab af den pågældende gruppe, sammenslutning eller organisation. Ikke medlemmers eventuelle bidrag til den pågældende gruppes, sammenslutnings eller organisations administrationsomkostninger skal være begrænset til udgifterne til leveringen af rådgivningstjenesten.

Stk. 7. Det maksimale støttebeløb udgør 1.500 EUR pr. rådgivning.

Kapitel 3

Støtte til forskning og udvikling

§ 4 Efter artikel 31 i forordning (EU) nr. 702/2014 skal det støttede projekt være af interesse for alle virksomheder i den pågældende sektor eller delsektor.

Stk. 2. Før datoen for det støttede projekts påbegyndelse skal følgende oplysninger offentliggøres på internettet:

- 1) oplysning om at det støttede projekt vil blive iværksat,
- 2) formålene med det støttede projekt,
- 3) det omtrentlige tidspunkt for offentliggørelsen af de forventede resultater af det støttede projekt,
- 4) hvor på internettet de forventede resultater af det støttede projekt vil blive offentliggjort og
- 5) angivelse af at projektets resultater stilles gratis til rådighed for alle virksomheder, der er aktive i den pågældende sektor eller delsektor.

Stk. 3. Resultaterne af det støttede projekt skal være tilgængelige på internettet fra datoen for det støttede projekts afslutning eller fra den dato, hvor oplysninger om disse resultater er videregivet til medlemmer af bestemte organisationer, alt efter hvad der sker først. Resultaterne skal være tilgængelige på internettet i mindst 5 år efter det støttede projekts afslutningsdato.

Stk. 4. Støtten skal ydes direkte til forskning- og videnformidlingsinstitutionen. Støtten må ikke omfatte betalinger baseret på jordbrugsproduktets pris til virksomheder, der er aktive i jordbrugssektoren.

§ 5. Støtten kan ydes til følgende støtteberettigede omkostninger:

- 1) personaleomkostninger til forskere, teknikere og hjælpepersonale i det omfang, de arbejder på projektet,
- 2) omkostninger til instrumenter, udstyr, i det omfang og i den periode de anvendes til det støttede projekt; for instrumenter og udstyr, der ikke i hele deres levetid anvendes til projektet, er kun afskrivningsomkostningerne under projektets varighed beregnet på grundlag af alment anerkendt regnskabspraksis støtteberettigede,
- 3) omkostninger til bygninger og jord, i det omfang og i den periode de anvendes til det støttede projekt; for bygningers vedkommende er kun afskrivningsomkostningerne under projektets varighed beregnet på grundlag af alment anerkendt regnskabspraksis støtteberettigede; for jords vedkommende er omkostningerne ved kommerciel erhvervelse eller de faktisk påløbne kapitalomkostninger støtteberettigede,

- 4) omkostninger ved kontraktforskning og køb eller licensering af viden og patenter fra eksterne kilder på armslængdevilkår samt omkostninger til konsulentbistand og tilsvarende tjenester, som udelukkende anvendes til det støttede projekt og
- 5) yderligere generalomkostninger og andre driftsudgifter, herunder udgifter til materialer, forsyninger og lignende produkter, der afholdes i direkte tilknytning til projektet.

Stk. 2. Støtteintensiteten må ikke overstige 100 pct. af de støtteberettigede omkostninger.

Kapitel 4

Støtte til afsætningsfremme

§ 6. Efter artikel 24 i forordning (EU) nr. 702/2014 kan støtten ydes til dækning af omkostningerne ved:

- 1) afholdelse af og deltagelse i konkurrencer, messer eller udstillinger og
- 2) publikationer til udbredelse af kendskabet til landbrugsprodukter i en bredere offentlighed.

Stk. 2. De i stk. 1, nr. 2, omhandlede publikationer må ikke nævne nogen bestemt virksomhed, noget bestemt varemærke eller nogen bestemt oprindelse.

Stk. 3. Støtten kan ydes til dækning af følgende støtteberettigede omkostninger ved afholdelse af eller deltagelse i de i stk. 1, nr. 1, omhandlede konkurrencer, messer og udstillinger:

- 1) deltagergebyrer,
- 2) rejseomkostninger og omkostninger til transport af dyr,
- 3) omkostninger ved publikationer og websteder til annoncering af begivenheden,
- 4) leje af udstillingslokaler og stande samt udgifter til opsætning og nedtagning heraf og
- 5) symbolske præmier op til en værdi af 1.000 EUR pr. præmie og pr. vinder af en konkurrence.

Stk. 4. Følgende omkostninger til publikationer til udbredelse af kendskabet til landbrugsprodukter i en bredere offentlighed, jf. stk. 1, nr. 2, er støtteberettigede:

- 1) omkostninger til publikationer i trykte og elektroniske medier, websteder, annoncer i elektroniske medier, radio eller tv, med faktuelle oplysninger om støttemodtagere fra en bestemt region eller producenter af et bestemt landbrugsprodukt, forudsat at oplysningerne er neutrale, og at alle berørte støttemodtagere har samme muligheder for at blive optaget i publikationen og
- 2) omkostninger til udbredelse af videnskabelig viden og faktuel information om generiske landbrugsprodukter og deres ernæringsmæssige fordele og brug.

Stk. 5. Støtten skal ydes i naturalier eller som godtgørelse af støttemodtagerens faktisk afholdte omkostninger. Støtte ydet i form af naturalier må ikke omfatte direkte betalinger til støttemodtagerne, men skal udbetales til den, der tilvejebringer fremstødsaktiviteten. Fremstødsaktiviteten kan tilvejebringes af producentgrupper eller andre organisationer, uanset deres størrelse. Støtte til uddeling af symbolske præmier, jf. stk. 3, nr. 5, udbetales kun til udbyderen af arrangementet, hvis der rent faktisk er tildelt en præmie, og ved fremlæggelse af bevis herfor.

Stk. 6. Støtte til fremstød for landbrugsprodukter skal kunne opnås af alle de støtteberettigede virksomheder i det pågældende område, på grundlag af objektivi fastlagte betingelser. Hvis fremstødsaktiviteten leveres af producentgrupper eller –sammenslutninger, må deltagelse ikke være betinget af medlemskab af den pågældende gruppe, sammenslutning eller organisation, og eventuelle bidrag til gruppens eller sammenslutningens administrationsomkostninger må kun omfatte omkostningerne ved fremstødet.

Stk. 7. Støtteintensiteten må ikke overstige 100 pct. af de støtteberettigede omkostninger.

§ 7. Ved fremstødskampagner forstås i denne bekendtgørelse kampagner, der tilskynder erhvervsdrivende eller forbrugere til at købe det pågældende landbrugsprodukt.

Stk. 2. Fremstødskampagnen skal være af generisk karakter og til gavn for alle producenter af den pågældende type produkt.

Stk. 3. Kampagnen skal opfylde kravene i artikel 2 i direktiv 2000/13/EF⁸⁾ samt de specifikke regler om mærkning, hvor det er relevant.

Stk. 4. Støtten kan ydes til dækning af omkostninger til forbrugerrettede kampagner i medier eller i butikker samt til reklamemateriale, der uddeles direkte til forbrugere.

Stk. 5. Støtte til fremstødskampagner, hvor den i punkt 37b i EU-retningslinjer for statsstøtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter 2014-2020 fastsatte anmeldelsestærskel er overskredet, skal anmeldes særskilt.

Stk. 6. Støtte til fremstødskampagner må kun ydes i naturalier, i form af subsidierede tjenesteydelser. Støtten må ikke indebære direkte betalinger til støttemodtagerne, men skal udbetales til den, der gennemfører fremstødsaktiviteten.

Stk. 7. Fremstødskampagnen kan gennemføres af producentgrupper eller andre organisationer, uanset deres størrelse. Hvis kampagnen gennemføres af producentsammenslutninger eller andre organisationer, må deltagelse ikke være betinget af medlemskab af den pågældende sammenslutning eller organisation, og eventuelle bidrag til gruppens eller organisationens administrationsomkostninger må kun omfatte omkostningerne ved at levere fremstødstjenesten.

Stk. 8. Fremstødskampagner må ikke nævne nogen bestemt virksomhed, noget bestemt varemærke eller nogen bestemt oprindelse. Fremstødskampagner må ikke være forbeholdt en eller flere bestemte virksomheders produkter.

Stk. 9. For fremstødskampagner, jf. stk. 4, sammenholdt med stk. 2, kan støtteintensiteten være op til 100 pct. af de støtteberettigede omkostninger.

§ 8. Der kan ydes støtte til fremstød i tredjelande, hvis støtten opfylder de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 3/2008⁹⁾. Der kan dog ikke ydes støtte til fremstød, hvis støtten ydes til bestemte virksomheder eller til varemærker, eller hvis støtten vil kunne skade salget af produkter fra andre medlemsstater eller stille dem i et dårligt lys.

Kapitel 5

Støtte til sygdomsforebyggelse og -bekæmpelse i forbindelse med dyresygdomme og skadegørere

§ 9. Efter artikel 26 i forordning (EU) nr. 702/2014 må der kun ydes støtte:

- 1) i forbindelse med dyresygdomme eller skadegørere, for hvilke der er fastsat EU-bestemmelser eller nationale forskrifter, det være sig i form af love eller administrative bestemmelser, og
- 2) som led i:
 - a) et offentligt program for forebyggelse, bekæmpelse eller udryddelse af den pågældende sygdom eller skadegører på EU-plan, nationalt plan eller regionalt plan,
 - b) nødforanstaltninger iværksat ved offentligt påbud, eller
 - c) foranstaltninger til bekæmpelse af eller kontrol med skadedyr iværksat i henhold til Rådets direktiv 2000/29/EF¹⁰⁾.

Stk. 2. De i stk. 1, nr. 2, omhandlede programmer eller foranstaltninger skal indeholde en beskrivelse af de pågældende forebyggelses-, bekæmpelses- eller udryddelsesforanstaltninger.

Stk. 3. Støtten må ikke ydes til foranstaltninger, for hvilke det i EU-lovgivningen er fastsat, at omkostningerne ved sådanne foranstaltninger skal bæres af støttemodtageren, medmindre omkostningerne ved sådanne foranstaltninger helt dækkes af obligatoriske afgifter, som påhviler støttemodtagerne.

Stk. 4. For så vidt angår dyresygdomme, må der kun ydes støtte i forbindelse med sygdomme, som er opført på den liste, der er opstillet af Verdensorganisationen for Dyresundhed, eller dyresygdomme og zoonoser opført i bilag I og II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014¹¹⁾.

Stk. 5. Støtten skal udbetales direkte til den pågældende virksomhed, jf. § 13, eller til en producentgruppe eller –sammenslutning, som virksomheden er medlem af. Hvis støtten udbetales til en producentgruppe eller –sammenslutning, må støttebeløbet ikke overstige det støttebeløb, virksomheden er berettiget til.

Stk. 6. Støtteordningerne skal være indført senest tre år efter, at de omkostninger eller det tab, som dyresygdommen eller skadedyrsangrebet har forårsaget, opstod. Støtten skal være udbetalt senest fire år efter denne dato.

§ 10. Ved støtte til forebyggende foranstaltninger er følgende omkostninger støtteberettigede:

- 1) udgifter til sundhedskontrol,
- 2) udgifter til analyser, herunder in vitro-diagnostik,
- 3) udgifter til prøver og andre undersøgelser, herunder TSE- og BSE-test,
- 4) udgifter til indkøb, opbevaring, anvendelse og distribution af vacciner, medicin, dyrebehandlingsmidler og plantebeskyttelsesmidler og
- 5) udgifter til forebyggende slagtning eller aflivning af dyr og destruktion af animalske produkter og afgrøder samt rengøring og desinficering af bedrift og udstyr.

§ 11. Ved støtte til bekæmpelses- og udryddelsesforanstaltninger er følgende omkostninger støtteberettigede:

- 1) udgifter til prøver og andre undersøgelser, herunder TSE- og BSE-test,
- 2) udgifter til indkøb, opbevaring, anvendelse og distribution af vacciner, medicin, dyrebehandlingsmidler og plantebeskyttelsesmidler og
- 3) slagtning eller aflivning af dyr og destruktion af animalske produkter og afgrøder, herunder dyr, der dør, og afgrøder, der destrueres som følge af vaccinationer eller andre foranstaltninger iværksat efter påbud fra den kompetente myndighed, samt rengøring og desinficering af bedrift og udstyr.

§ 12. Ved støtte, der skal kompensere for skader forårsaget af dyresygdomme eller skadedyrsangreb, må kompensationen kun beregnes på grundlag af:

- 1) Markedsværdien af de dyr, der er slagtet, aflivet eller døde, eller de animalske produkter eller planter, der er destrueret:
 - a) som følge af sygdommen eller skadedyrsangrebet, eller
 - b) som led i et offentligt program eller en offentlig foranstaltning, jf. § 9, stk. 1, nr. 2.
- 2) Indkomsttabet som følge af karantæneforpligtelser, vanskeligheder i forbindelse med genopretning af besætningen eller genbeplantning eller obligatorisk vekseldrift påbudt som led i et offentligt program eller en offentlig foranstaltning efter § 9, stk. 1, nr. 2.

I dette beløb skal fratrækkes eventuelle omkostninger, som ikke direkte skyldes dyresygdommen eller skadedyrsangrebet, og som støttemodtageren ellers ville have haft.

Stk. 2 Den i stk. 1, nr. 1, nævnte markedsværdi beregnes på basis af dyrenes, produkternes og afgrødernes værdi, umiddelbart før enhver mistanke om dyresygdom eller skadedyrsangreb opstod eller blev bekræftet.

Stk. 3 Støtte til kompensation for skader forårsaget af dyresygdomme eller skadedyrsangreb må kun ydes til dækning af omkostninger og skader som følge af sygdomme og skadedyrsangreb, for hvilke den kompetente myndighed officielt har anerkendt et udbrud af en dyresygdom eller et skadedyrsangreb.

§ 13. Støtte til dækning af de i § 10 og 11 omhandlede støtteberettigede omkostninger skal ydes i naturalier og udbetales til den, der udfører forebyggelses- og bekæmpelsesforanstaltningen. Som undtagelse herfra kan støtte til dækning af følgende støtteberettigede omkostninger også ydes direkte til støttemodtageren som godtgørelse af dennes faktisk afholdte omkostninger:

- 1) ved dyresygdomme eller skadedyrsangreb de i § 10, nr. 4, og § 11, nr. 2, omhandlede udgifter og
- 2) ved skadedyrsangreb de i § 10, nr. 5, og § 11, nr. 3, omhandlede udgifter samt udgifter til rengøring og desinficering af bedrift og udstyr.

§ 14. Der må ikke ydes individuel støtte, hvis det er godtgjort, at støttemodtageren med forsætlige eller uagtsomme handlinger var skyld i sygdommen eller skadedyrsangrebet.

§ 15. Støtten må sammen med alle andre betalinger modtaget af støttemodtageren, herunder betalinger modtaget under andre nationale eller EU-foranstaltninger eller forsikringer til dækning af de samme støtteberettigede omkostninger efter §§ 10-12 ikke overstige 100 pct. af de støtteberettigede omkostninger.

Kapitel 6

Ikrafttrædelse

§ 16. Bekendtgørelsen træder i kraft den 29. august 2015.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1100 af 21. september 2010 om støtte til fordel for primær jordbrugsproduktion omfattet af EU statsstøtterelev og finansieret af jordbrugets promille- og produktionsafgiftsfonde m.v. ophæves.

NaturErhvervstyrelsen, den 26. august 2015

JETTE PETERSEN

/ Elisabeth Demandt

- ¹⁾ I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landområder, EU-Tidende 2014, nr. L 193, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

- 1) Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter, EU-Tidende 2014, nr. L 193, side 1.
- 2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005, EU-Tidende 2013, nr. L 347, side 487.
- 3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008, EU-Tidende 2013, nr. L 347, side 549.
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009, EU-Tidende 2013, nr. L 347, side 608.
- 5) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, EF-Tidende 2000, nr. L 327, side 001-0073.
- 6) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebe-skyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 1.
- 7) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider, EU-Tidende 2009, nr. L 309, side 71.
- 8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF af 20. marts 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsområder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler, EF-Tidende 2000, nr. L 109, side 29.
- 9) Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salgsmæssig fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande, EU-Tidende 2008, nr. L 3, side 1.
- 10) Rådets direktiv 2000/29/EF af 8. maj 2000 om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet, EF-Tidende 2009, nr. L 169, side 1.
- 11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteforme-ringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF samt forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og direktiv 2009/128/EF og forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 189, side 1.